

† LUCIAN,
DIN MILA LUI DUMNEZEU,
EPISCOP AL CARANSEBEȘULUI

Preacuviosului cin monahal, Preacucernicului cler și preaiubiților credincioși din cuprinsul Eparhiei Caransebeșului,

Har, pace și bucurie de la Dumnezeu – Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, iar de la noi părintești binecuvântări!

„Nu vă temeți. Căci, iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul; Că vi S-a născut azi Mântuitor, Care este Hristos Domnul...” (Luca 2, 10-11).

**Preacuvioși și Preacucernici Părinți,
Iubiți credincioși și credincioase,**

Cu bucurie mare prăznuim astăzi Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos, Mântuitorul lumii. De patruzeci de zile ne-am angajat în acest pelerinaj al Postului Crăciunului, în această călătorie spre Betleem, cetatea lui David, ca să-L vedem și noi, asemenea păstorilor, pe Iisus Pruncul culcat în iesle. Postul Nașterii Domnului este într-adevăr o perioadă sfântă, de așteptare a bucuriei, pe care Tatăl Ceresc o face neamului omenesc, bucuria că Mesia, Răscumpărătorul, a venit ca să ne mântuiască și pe cei din întuneric și din umbră să-i lumineze. În acest sens, o alcătuire liturgică de la acest praznic, ne îndeamnă pe noi toți și pe fiecare în parte: „*Veseliți-vă, dreptilor, ceruri bucurați-vă, săltați munților, căci S-a născut Hristos. Fecioara șade, heruvimilor asemănându-se, purtând în brațe pe Dumnezeu-Cuvântul întrupat. Păstorii pe Cel născut slăvesc; magii daruri aduc Stăpânului; îngerii, cântând grăiesc: Necuprinsule Doamne, slavă Ție*”. (Laudele Praznicului Nașterii Domnului).

Iubiți frați și surori în Hristos Domnul,

La Praznicul Crăciunului suntem încurajați de îngerul Domnului prin cuvintele „*Nu vă temeți!*” (Luca 2, 10) dar și la alte Praznice Împărătești regăsim aceste cuvinte care nu ne lasă să cădem în întristare și deznădejde.

De pildă, la Praznicul Bunevestiri, îl auzim pe îngerul Gavriil zicându-i Fecioarei din Nazaretul Galileii: „**Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu**” (Luca 1, 30). Iar la Praznicul Învierii Domnului, ne alăturăm și noi femeilor purtătoare de mir, ca să-l ascultăm pe îngerul Domnului care a coborât din cer, a prăvălit piatra de la ușa mormântului și răspunzând a zis femeilor: „**Nu vă temeți, că știu că pe Iisus cel răstignit Îl căutați. Nu este aici; căci S-a sculat precum a zis**” (Matei 28, 5-6). Prin urmare, această încurajare venită din cer prin glasul îngerilor, la aceste momente cruciale din istoria mântuirii noastre, răsună peste veacuri în Biserica lui Hristos, dar și în inima fiecărui creștin receptiv, sensibil și disponibil. Îngerul Gavriil, numit și îngerul bunelor vestiri și toți îngerii noștri păzitori, ne șoptesc tainic în camera sufletului și ne spun „**Nu vă temeți!**”. Îngerii lui Dumnezeu ne întăresc în momente grele, în momente de cumpănă, îngerii se roagă cu noi, pentru noi și împreună cu noi și ne binevestesc bucuriile duhovnicești care au schimbat lumea, au dat sens și consistență existenței noastre pe acest pământ. Este suficient să medităm la aceste trei evenimente biblice din Sfânta Evanghelie, la aceste trei Praznice Împăratești: Întruparea Domnului, Nașterea Domnului și Învierea Domnului și vom înțelege pe deplin imperativul ceresc „**Nu vă temeți!**”. La Bunavestire, Maica Domnului, văzându-l pe înger, „s-a tulburat de cuvântul lui și cugeta în sine: *Ce fel de închinăciune poate să fie aceasta?*” (Luca 1, 29). La Nașterea Mântuitorului, îngerul Domnului a stat lângă păstorii din Betleem și „slava Domnului a strălucit împrejurul lor, și ei s-au înfricoșat cu frică mare” (Luca 2, 9). La Praznicul Învierii Domnului le vedem pe femeile mironosițe alergând dis-de-dimineată la mormânt și intrând, l-au întâlnit acolo pe îngerul lui Dumnezeu care le-a zis: „**Nu vă înpăimântați!** (adică „**Nu vă temeți!**”) *Căutați pe Iisus Nazarineanul Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus*” (Marcu 16, 6).

Îngerii lui Dumnezeu ne spun și nouă astăzi același cuvânt rostit în vremea aceea la Nazaret, la Betleem și la Ierusalim – **Nu vă temeți!** – **Nu vă înpăimântați!** – **Nu vă tulburați!** Prorocii Vechiului Testament, în frunte cu Isaia, ne îmbărbătează spunându-ne: „*Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați*” (Isaia 8, 9), căci cu noi este Dumnezeu. Și dacă Dumnezeu este cu noi, pentru ce ne tulburăm în deșert? Pentru ce ne înpăimântăm? Și de cine să ne temem? Când atât prorocii, cât și puterile cerești, ne dau curaj și speranță!

La Praznicul Nașterii Domnului din anul mântuirii 2021, să ne deschidem mintea și inima, căci și pentru noi este valabil și actual, atât cuvântul evanghelistului Vechiului Testament, cât și mesajul îngerului Gavriil și mesajul îngerilor noștri păzitori, care ne spun „**Nu vă temeți!**” – Dumnezeu este cu noi, căci numele Lui se cheamă: „*Înger de mare sfat, Sfetic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn al păcii, Părinte al veacului ce va să fie. Și mare va fi stăpânirea Lui și pacea Lui nu va avea hotar*” (Isaia 9, 5-6), iar numele

Emanuel se tâlcuiește „*Cu noi este Dumnezeu*” (cf. Matei 1, 23). Așadar la acest praznic al speranței, luminii și bucuriei sfinte, să ne izbăvim de frică și teamă și cu inima bună să cântăm psalmi (cf. Iacov 5, 13), să intonăm colinde, să doxologim și să-L lăudăm pe Dumnezeu împreună cu oastea cerească și să strigăm: „*Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!*” (Luca 2,14).

Iubiți mărturisitori ai Nașterii lui Hristos,

În aceste vremuri de confuzie generală și dezorientare spirituală, suntem datori să ne lăsăm și noi călăuziți de steaua lui Hristos precum odinioară magii de la Răsărit, să ne închinăm Pruncului Divin, să-I aducem în dar inima noastră și mai ales în viața noastră să ne întoarcem „*pe altă cale*”, pentru că „*am găsit pe Mesia care se tâlcuiește: Hristos*” (Ioan 1, 41). Doar Fiul lui Dumnezeu ne poate schimba viața și ne poate da o direcție clară și precisă, arătându-ne calea întoarcerii spre Împărăția lui Dumnezeu, calea spre Lumina neînserată și Bucuria veșnică, calea care ne readuce în Paradisul pierdut oarecând de protopărinții noștri prin eșecul existențial.

De asemenea, la acest praznic să luăm exemplul păstorilor din Betleem care, întăriți fiind de cuvântul îngerului și vederea minunată, s-au grăbit să se închine Mântuitorului, și văzându-L „au vestit cuvântul grăit lor despre acest Copil” (Luca 2, 17).

Vă rugăm pe toți, la acest praznic al bucuriei și al speranței, să nu vă temeți de provocările și ispitele veacului acestuia, „*să nu se tulbure inima voastră*” (Ioan 14, 1), să credeți cu toată puterea în Dumnezeu, să credeți în Fiul lui Dumnezeu care ne-a mântuit și să înlocuim frica sau teama cu iubirea absolută și profundă față de Dumnezeu, căci „*Dumnezeu este iubire și cel ce nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu*” (cf. I Ioan 4, 8). Același ucenic iubit al Mântuitorului, Sfântul Evanghelist Ioan, ne spune: „*în iubire nu este frică, ci iubirea desăvârșită alungă frica, pentru că frica are cu sine pedeapsa, iar cel ce se teme nu este desăvârșit în iubire. Noi iubim pe Dumnezeu, fiindcă El ne-a iubit cel dintâi*” (I Ioan 4, 18-19).

Așadar să înlocuim teama sau frica cu iubirea desăvârșită, căci aceasta alungă frica. Frica, într-adevăr, are cu sine pedeapsa, iar dragostea ne unește cu Dumnezeu. Păstorii din Betleem au alungat teama și cu inima plină de iubire s-au închinat Pruncului Divin, rămânând cu bucuria sfântă în suflet pentru tot restul vieții. Să încercăm și noi la acest praznic și în cealaltă vreme a vieții, să scoatem afară frica și întru noi să domnească doar iubirea, căci Sfântul Antonie cel Mare îndrăznește să spună cu toată convingerea acest cuvânt: „*eu nu mă mai tem de Dumnezeu, ci Îl iubesc pe El. Că dragostea scoate afară frica.*” (Patericul egiptean)

Vremurile sunt tulburi, oamenii schimbători, valorile vieții ne pun la mari încercări, dar atunci când simțim că nu mai răzbim, să strigăm ca Sfântul Apostol Petru: „*Doamne, scapă-mă!*” și în același timp să-I declarăm Mântuitorului iubire veșnică și absolută prin cuvintele aceluiași verhovnic al apostolilor: „*Doamne, Tu știi toate. Tu știi că Te iubesc*” (Ioan 21, 17).

În încheierea acestui cuvânt pastoral, vă îndemnăm cu toată dragostea să vă deschideți inima și mintea, ca mesajul îngerului de la Betleem să ajungă și înlăuntrul vostru, iar cuvântul „**Nu vă temeți!**” să ne dea tuturor curaj pe mai departe, în lupta noastră care este „*împotriva începătoriilor, împotriva stăpâniilor, împotriva stăpânilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății ...*” (Efeseni 6, 12). Scoateți teama din inima voastră și ascultați-l din nou pe Sfântul Ioan Teologul care strigă și acum în pustiul lumii acesteia zicând: „*Fiii mei, să nu iubim cu vorba, numai din gură, ci cu fapta și cu adevărul. În aceasta vom cunoaște că suntem din adevăr și în fața lui Dumnezeu vom afla odihnă inimii noastre*” (I Ioan 3, 18-19). *Amin.*

Al Vostru, de tot binele doritor și pururea rugător către Mântuitorul,

† **LUCIAN,**
Episcopul Caransebeșului